

täitis seda tule peal seisvast potist weega. Siis läks tema ühe wana kommedi juure ja otsis tüli aega, kinni ühe kolletanud lõuendi tüfi leidis, mida lahti lõi, tunnistas es waasta pääwa pidas ja viimales waasta tulid üle tooli leeni lantas.

Kõiti seda tegi tema ilma nähatva siirusesta ja aeguti libises nogu üks turb mälestus üle tema uču. Müüd aastus tema woodi ääre, wöritis lapse kattetest välja ja kandis tünntuse, wett hoolest proowides, enne kui last sisse pani. Saun näitas väga lapse meelete järel olema. Tema supeldas sooja wee sees ümber, ja kui naene teda mõne minuti pärast välja wöttis, liilatas tema rõõmuga ja tallitas oma weise jalgega nii vägewaist, et raske oli teda kinni pidada.

Mees oli summargile oma töö peal, ei näitanud ühegi tähega, et tema kõigist sellest osa wöttis. Kui aga laps nii rõõmsast liilatas, siis pööras tema ennast järsku tule-äseme poole. Mitte üht sõna ei saanud räägitud, abielu-rahwas oli piiksi nukuse-aeal ära unustanud, oma tundmuksi tähendama. Laps oli ainnus loom, kes oma tundmuksi tähendas, tema liilatas ja lobises puhkamata, kinni naene teda jälle woodisse pani ja temale juua andis; siis waijis tema aega mööda, sirutas ennast välja ja pani viimales uinudes silmad kinni.

Pärost lõunat läks sadussepp Politseiisse, oma külalisi üles andma. Tagasi tulles ütles tema: „Ta wöib niiskuaks seia jäada, kui Politsei teist aset leibab.“

Münd ei ühtigi Aga naene sai temast oru. Nii palju oli tema oma mehe näist lugema õppinud, et teadis: Lapsule oli ka tema südames aset leidnud ja ei saanud mitte uulitsale tagasi viidud.

Sedawissi jää läps senna. Wast üks nädal hiljemini tul lähtu-termer, küüs mõnda ja läks jälle oma teed, kui enne piitsa protollossi üles oli wötrud. Ja siis, mitme näDALI pärast, sai sadussepp Grobe'le üks kiri toodud, millas teda Wöörmündri-lõhtu ette kutsuti, määratud aegal pidada tema tulema, muidu saada tema fusu peale teine aeg määratud.

„Seda head fest saab!“ siunas sadussepp. „Esiteks piob oma aega jooksumisega viitma, selle pärast seal — — !“

Tema tähendas lapse peale ja pistis sirja urisetes taefu. Aga määratud pääwal oli tema aegsaist seal ja lastis ennast ka, kui ta vihast nägu tehes, selle lapse wöörmündris linnitada, „kes oma nime poolest tundmata, umbes üks aasta wana, temast, wöörmündrist, sellel ja sellel pääwal üles wödetud, kui abita uulitsal maas oli ja kinni